

Viceprotopopul Petru Florianu (ACL)

Colonel (r) dr. Alexandru BUCUR

INTELECTUALII FAMILIEI FLORIANU DIN LOCALITATEA RACoviȚA, JUD. SIBIU

ORIGINILE FAMILIEI

Tradiția orală a Florienilor arată că familia provine din localitatea Recea, jud. Brașov, fiind înnobilită de principii Transilvaniei. Apoi familia s-a mutat la Biertan, jud. Sibiu, unde primul preot greco-catolic al localității a fost Petru Florea (Petrus Flore, 1791-31 iulie 1869), care a păstorit localitatea timp de 45 de ani. I-a urmat fiul său, Petru, în perioada 1842-1871¹.

Dr. Petru Florianu (Pătruț) (ACL)

Viceprotopopul Petru Florianu (1828-1895)

A fost primul reprezentant al familiei Florianu la Racovița. Petru s-a născut în anul 1828, la Biertan și a fost hirotonit în anul 1855².

A urmat studii teologice la Blaj, unde și-a schimbat numele de familie din Florea în Florianu, obicei devenit frecvent în rândul tinerilor studioși ai vremii, adepți ai curentului latinist propagat de canonicul Timotei Cipariu.

La 8 mai 1855 s-a căsătorit cu Ana, în vârstă de 16 ani, fiica preotului Ioan Mihălțan. A decedat la Racovița, la 8 octombrie 1895, după o păstorire de peste 40 de ani.

La Racovița a fost ctitorul școlii confesionale (1855-1871), unde a deținut și funcția de director, apoi a sprijinit Școala de Reuniune Grănicerească, unde a predat religia și, sporadic, a fost și președintele Eforiei școlare.

A fost ctitorul actualei biserici din localitate³ dar și mijlocitorul răscumpărării pădurii Braniște de la înaltul Erar pe seama foștilor grăniceri racoviceni.

În calitate de paroh al Racoviței, a participat la lucrările Sinodului de la Blaj, din 10-11 august 1866,

unde a îndeplinit și funcția de notar al acestuia, dar și la cel din 20-28 august 1869, desfășurat tot la Blaj. Pentru meritele sale pe plan bisericesc a fost numit viceprotopop onorar.

Pe plan cultural a fost un bun propovăduitor al ideilor ASTREI, fiind membru ordinar al acestei instituții culturale încă de la înființarea sa⁴.

Generalul Dionisie Florianu (ACL)

Generalul de divizie Dionisie Florianu (1856-1921)

S-a născut la Racovița, la 3 mai 1856. Studiile elementare le-a urmat la școala confesională din satul natal apoi, la Blaj, a continuat cele gimnaziale, pe care le-a definitivat în anul 1876, cu rezultate foarte bune⁵.

Apoi a urmat cursurile Școlii de Cadeți de pe lângă Regimentul 31 de infanterie din Sibiu, la terminare (1879) fiind repartizat la Regimentul de infanterie nr. 50 din Alba Iulia.

Și-a continuat activitatea prin unitățile austro-ungare: Regimentul de infanterie nr. 85 din Leutschau (azi Levoca, Slovacia); Regimentul de infanterie nr. 33 din Arad. La 1 noiembrie 1914 a fost pensionat cu gradul de colonel, fiind decorat cu Ordinul „Coroana de Fier”, clasa a 3-a.

La declanșarea Primului Război Mondial a fost reactivat și numit inspector al teritoriului de muniții, aparținând de Comandamentul Militar din Leitmeritz.

La 20 noiembrie 1917, Dionisie Florianu a fost avansat la gradul de general de brigadă și decorat

cu Ordinul „Franz Joseph”. În anul 1918 a fost înnoțit, cu predicatul de „von Oltrákovicza” (de Olt-Racovița).

Posesor al mai multor decorații și medalii, a fost pensionat din nou la 1 decembrie 1918. Revenit în patrie, s-a pus la dispoziția României Mari, îndeplinind funcții importante în Consiliul Dirigent, fiind avansat în România la gradul de general de divizie.

A decedat la 13 iulie 1921, la Viena, unde a și fost înmormântat⁶.

Protopopul militar Aurel Florianu (ACL)

Protopopul militar Popa Aurel - Aurel Florianu (1858-1917)

S-a născut la 5 aprilie 1858, la Racovița și a decedat la 22 octombrie 1917, tot la Racovița, unde a fost și înmormântat. A fost frate cu Valeriu Florianu.

Studiile elementare le-a urmat la școala din localitate, pe cele gimnaziale la Blaj, apoi a studiat teologia la Seminarul central din Budapesta.

S-a întors la Blaj, unde a ocupat funcția de cancelist mitropolitan,

iar la 23 august 1882 a fost hirotonit ca preot. Până în anul 1888 a fost profesor suplinitor la Seminarul teologic, profesor la Școala normală, precum și prefect la Internatul Vancean.

Din 1 decembrie 1888 a avut funcția de preot militar clasa a II-a, în Districtul militar Sarajevo⁷.

În anul 1902 este mutat ca preot militar clasa I în Districtul militar al Vienei, unde rămâne până în 1910⁷, în acest an pensionându-se.

A deținut numeroase decorații și medalii, printre care și „Crucea de aur cu coroană, pentru merite”.

Fiind licențiat în litere și filosofie, a fost un preot greco-catolic de aleasă cultură, pe care și-a cultivat-o prin desele călătorii pe care le-a făcut în apusul Europei și pe coasta mediteraneană a Africii.

După pensionare a revenit în Racovița unde a funcționat ca preot până la deces. S-a remarcat și prin zelul cu care a contribuit la înzestrarea bisericii greco-catolice din sat cu obiecte de podoabă, icoane, vitralii etc.

Prin testament, o bună parte din averea sa, Aurel Florianu a lăsat-o Mitropoliei Blajului, pentru acordarea unei burse pentru un student român⁸.

Protopopul Valeriu Florianu (1864-1946)

S-a născut la data de 26 iunie 1864, la Racovița. A urmat studiile elementare în satul natal, iar studiile medii la Sibiu și Blaj, în acest din urmă oraș absolvind și Academia teologică. Între anii 1891-1897 a funcționat ca învățător la Școala de Reuniune Grănicerească din satul natal, remarcându-se ca un exigent dar bun pedagog.

La 15 august 1916 a avut curajul de a întâmpina armata română, care trecuse Carpații, și a se pune la dispoziția ei. Pentru aceste fapte a

fost nevoit să se retragă cu armata română până la Iași, pentru a scăpa de condamnarea la moarte, fiind considerat de către autoritățile maghiare drept „trădător de patrie”.

Ajuns la Iași, s-a oferit ca voluntar la Marele Stat Major Român, care-l va trimite în Rusia ca propagandist, în vederea recrutării de voluntari dintre prizonierii români, pentru Corpul de voluntari români ardeleni și bucovineni, înființat în anul 1917 la Darnița, fiind și protoiereul (protopop - n.a.) acestei unități militare. Pentru activitatea desfășurată în perioada războiului a fost decorat cu Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer și cu Medalia „Ferdinand I”⁹.

După o activitate rodnică și plină de trudă pe ogorul neamului, protopopul Valeriu Florianu s-a stins din viață în satul natal, unde este și înmormântat, la 17 iulie 1946¹⁰.

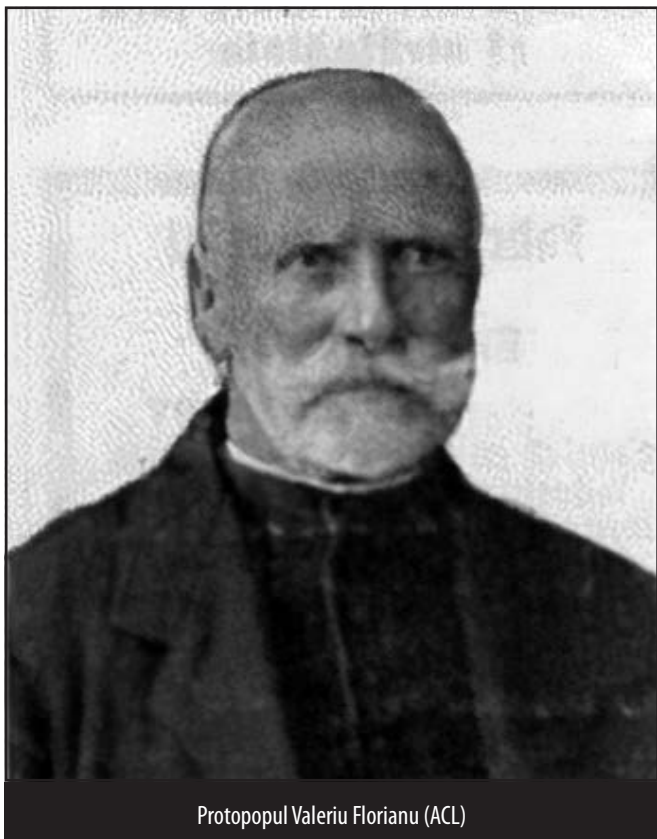
Cancelistul Traian Florianu (1860-1927)

S-a născut la Racovița, la 1 iunie 1860. Întreaga activitate și-a desfășurat-o prin diverse instituții brașovene, printre care și Banca „Albina”. A fost căsătorit cu Eugenia Ionescu, din Călimănești¹¹.

Avocatul Victor Florianu (1876-1927)

S-a născut la 14 mai 1876, la Racovița și a decedat la în 26 aprilie 1927, la Racovița, unde este înmormântat.

Studiile elementare le-a urmat în Racovița apoi la Sibiu, la Liceul „Gheorghe Lazăr”. A continuat cu studii de drept, la Budapesta. Din anul 1909 a funcționat ca vicenotar la Râu Sadului, apoi la Sadu, ca notar. După 1920 a fost notar în

Protopopul Valeriu Florianu (ACL)

Racovița.

Pentru meritele sale în Primul Război Mondial a fost decorat cu „Coroana României” în grad de Cavaler¹¹.

Inspectorul financiar

Petru (Pătruț) Florianu (1878-1943)

S-a născut la 28 iulie 1878, la Racovița și a decedat la 23 septembrie 1943, la București.

Studiile elementare le-a urmat în Racovița și cele gimnaziale la Blaj, unde a studiat timp de un an teologia, după care a renunțat continuându-și studiile împreună cu fratele său, Victor, la Budapesta, unde și-a luat doctoratul în științe juridice și economice.

Din anul 1907 a fost notar în Toracu Mare, din fostul comitat Torontal, iar în 1918 a făcut parte din Consiliul Național Român din Caransebeș.

Ulterior a fost inspector general de finanțe la Târgu Mureș.

A fost căsătorit cu Iuliana Seracin, din Caransebeș, cu care a avut patru copii: Mariana, Florica, Petru (Bubi) și Florin (Puiu). Petru Florianu a murit din cauza unui stop cardiac și este înmormântat în Racovița¹².

Profesorul Liviu Florianu (Domnu' Livi) (1893-1973)

S-a născut la Racovița la 21 august 1893 și a decedat în aceeași localitate, la 12 mai 1973.

A urmat cursurile elementare la școala grănicească din Racovița iar pe cele secundare la Liceul

Traian Florianu cu familia (ACL)

„Andrei Șaguna” din Brașov, unde și-a luat și maturitatea, în 20 iunie 1913.

Din Brașov a trecut la Blaj unde, paralel cu studiile teologice, a frecventat și cursurile libere de pictură organizate de profesorul Antonius Zeiler.

În toamna anului 1916, împreună cu tatăl și cu fratele său Ovidiu, s-au retras cu armata română până la Iași, înfruntând – alături de alți pribegi ardeleni – toate vicisitudinile „toamnei pătimirii noastre”. Aici a funcționat ca ofițier la diferite instituții, după care a trecut în Rusia, ajutându-l pe tatăl său în munca de recrutare a prizonierilor români în Corpul de voluntari români ardeleni și bucovineni. În cadrul acestuia a funcționat în calitate de confesor militar, având gradul de căpitan.

Demobilizat în anul 1919 a urmat cursul pregătitor pentru profesori, organizat pe lângă Universitatea din Cluj, mai apoi fiind încadrat ca profesor la Liceul „Timotei Cipariu” din Dumbrăveni și la Școala Tehnică

Profesorul Liviu Florianu (ACL)

Frații Valeriu și Liviu Florianu (rândul de jos, 6 și 7, de la stânga la dreapta) în mijlocul unor luptători pentru Unirea din 1918 (ACL)

de Aviație din Mediaș.

Între anii 1923-1938 a fost directorul Școlii Inferioare de Arte și Meserii din Racovița iar începând din anul 1931 și până în 1935 a funcționat ca profesor de desen și caligrafie la Liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, perioadă în care a activat și în calitate de conferențiar sătesc al ASTREI.

A fost ultimul secretar al Comitetului Administrativ al Fondului Școlar Grăniceresc (1928-1948).

Un mare merit al său este acela că a păstrat în locuința sa din Racovița, cu sfințenie, arhiva Școlilor de Reuniune Grănicerească, ajunsă – prin intermediul regretatului monograf al Racoviței, Cornel Lupea – între fondurile Arhivelor Naționale, Serviciul Județean Sibiu¹³.

LES INTELLECTUELS DE LA FAMILLE FLORIANU, DE LA LOCALITÉ DE RACOVIȚA (COMTÉ SIBIU)

Resumé: La famille Florianu, établie à Racovița, dans le comté de Sibiu, en 1855, a donné à la ville et au pays des personnes de valeur qui, par leur activité, ont influencé la vie religieuse, culturelle et militaire. Parmi eux, nous énumérons: Denys, général; Aurel, archiprêtre militaire; Pătruț, inspecteur financier; Traian, greffier; Valeriu, archiprêtre; Liviu, professeur.

Mots Clés: Florianu, Racovița, Sibiu, archiprêtre militaire, l'église.

NOTE

[1] *Șematism greco-catolic* 1835, p. 9-10; *Șematism greco-catolic* 1842, p. 38; *Șematism greco-catolic* 1865, p. 38; I. Cav. de Puscariu, *Date istorice privitoare la familiile nobile române, Partea II, Sibiu*, 1895, p. 108; Cornel Lupea, *Racovița, Monografia unei străvechi așezări sibiene*, vol. II, mss., Victoria, 1980, p. 524.

[2] *Șematism greco-catolic* 1871, p. 258, 288.

[3] Construită între 1887-1890, având iconostasul pictat de Octavian Smigelschi, între 1906-1907.

[4] Al. Bucur, *Școlile grănicerești de pe teritoriul fostului regiment de la Orlat (1871-1921)*, Sibiu, 2010, p. 195.

[5] N. Brânzeu, *Școalele din Blaj*, Sibiu, 1898, p. 124.

[6] Königl. *Militär-Schematismus* 1890 (în continuare, pentru toate șematismele militare, *Militär-Schematismus*), Wien, 1891, p. 891; *Militär-Schematismus* 1902,

Wien, 1901, p. 1077; C. Lupea, *op.cit.*, p. 1220-1222.

[7] *Militär-Schematismus* 1889, Wien, 1888, p. 868; *Militär-Schematismus* 1890, Wien, 1891, p. 891; *Militär-Schematismus* 1902, Wien, 1901, p. 1077; *Militär-Schematismus* 1903, Wien, 1902, p. 1076; *Militär-Schematismus* 1910, Wien, 1909, p. 1215.

[8] C. Lupea, *op.cit.*, p. 1219.

[9] Arhivele Naționale, Serviciul Județean Sibiu, Fond ASTRA, 115, F. 52r, 54v.

[10] C. Lupea, *op.cit.*, p. 1117-1119; Al. Bucur, *op. cit.*, p. 195-196.

[11] C. Lupea, *op.cit.*, p. 1223.

[12] C. Lupea, *op.cit.*, p. 1223-1224.

[13] Al. Bucur, *op. cit.*, p. 204-205.